

Triathlon Terheijden

Vandaag eindelijk een triathlon!!

Met gemengede gevoelens ga ik naar Terheijde, om mijn eerste triathlon voor dit jaar te gaan doen. Met in mijn achterhoofd de gedachte dat we morgen de uitslag krijgen van de chirurg over het verdachte plekje op Maaïke's huid. Eerst vroeg ik me af of ik zo ie zo wel moest starten, maar eigenlijk kwam ik tot de conclusie dat thuis blijven helemaal geen optie is, omdat je dan alleen maar loopt te dubben over wat komen gaat.

Verder was natuurlijk de voorbereiding minimaal. Eerst een operatie onder narcose, en daarna 3 weken niet sporten. De weken daarna ontbrak het aan ambitie door de ellende bij Maaïke, en heb ik een aantal trainingen vervangen door wandelen samen met haar.

Maar...toen ik mijn fietsje weer op mijn fietsendrager aan het zetten was, begonnen de kriebels weer. Zoals gewoonlijk een keer of 4 naar de wc, een keer of 4 gecheckt of ik alles meegenomen heb, en heel vaak op mijn gekeken voordat ik kwart voor 12 eindelijk de auto in kon stappen.

Mooi op tijd in de wisselzone, en daar stond Charles ook al. Mijn fietsje er naast gezet, en even later kwam ook Wanny er naast staan. Ondertussen waren we al de overige WBTV leden aan het aanmoedigen, want die waren druk bezig de 1/8 af te werken.

Om half 2 waren wij aan de beurt. Ik was voor het zwemmen maar helemaal achterin het veld gaan liggen, wat achteraf erg verstandig was. Voor mijn gevoel ging ik redelijk, maar toen ik na c.a. 100 slagen achterom keek, zag ik .....niemand. Ai...weer laatst? En inderdaad, toen de 1 na laatste het water uit ging, was ik net de bocht om voor de laatste 200 meter. Nu overkomt me dit wel vaker, maar eigenlijk had ik vandaag beter gehoopt. Ik had wel van alle deelnemers het

meeste applaus gekregen toen ik uit het water stapte, dus da's meegenomen.

Hierna een snelle Wissel. Binnen een paar seconde had ik mijn helm/zonnebril/handschoenen/sokken en fiets schoenen aan, en tijdens deze handelingen ook nog een halve liter water weg gewerkt. Toen ik vertrok was ik al twee plaatsen gestegen.

Fietsen ging perfect. Vroeger nooit gedacht dat dit mijn meest favoriete onderdeel zou worden, maar ik vind het echt genieten. Ik hield een hele tijd c.a. 36KM per uur gemiddeld aan, maar de laatste 2 ronde's zakte dit gemiddelde. Het leek ook of er meer wind op kwam, maar het kan natuurlijk ook gewoon vermoeidheid geweest zijn.

Na de tweede wissel het lopen. Na 100 meter werd ik aangemoedigd door Ad/Wil/Maaïke/Levi en de WBTV ers. De jongen die samen met me uit de wisselzone kwam, kon ik de derde ronde inhalen. Even later kwam hij me weer voorbij, en toen duurde het tot de laatste 100 meter voordat ik hem weer kon inhalen. Ik vertelde hem dat hij voor mij mocht finishen, maar hij wachte net voor de finish zodat we samen hand in hand over de finish gingen. Dat vind ik het geweldige aan deze sport! Iedereen vind de individuele prestatie het belangrijkste, en het maakt weinig uit welke plaats je uiteindelijk finished. Dat merk je ook aan het publiek. De laatste deelnemer krijgt hetzelfde applaus als de eerste, en da's mooi!

Nog even bij de WBTV ers gekletst, en toen mijn fietsje weer opgepakt en naar huis. S'avonds een paar koude Jupilers gepakt, om de vocht reserve's weer aan te vullen.

O ja...mijn tijd 1u26.55. 55 seconde langzamer dan vorig jaar (maar toen scheen het zwemparcours wat korter te zijn)